

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. Козлодуй, 07.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОЗЛОДУЙ, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Адриана Г. Добрева

при участието на секретаря Стела Б. Бочева
като разгледа докладваното от Адриана Г. Добрева Гражданско дело № 20221440100402 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба на Н. Г. СТ. с ЕГН ***** с адрес в гр.Мизия, ул."Петко Банков"№1, общ.Мизия, обл.Враца, с която е предявила против „АЕЦ КОЗЛОДУЙ” ЕАД със седалище и адрес на управление гр.Козлодуй, ЕИК 106513772, представлявано от изпълнителния директор Наско Асенов Михов, обективно съединени искиове, както следва:

1. с правно основание чл.344, ал.1 т.1 КТ за отмяна като незаконосъобразна на Заповед № НК-12/28.03.2022 г. на изпълнителния директор на дружеството, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение”;

2. с правно основание чл.344, ал.1 т.2 КТ за възстановяване на предишната работа на длъжност Медицинска сестра в Служба трудова медицина - МАЕ, в Управление „Администрация и контрол" в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй и

3. с правно основание чл.344, ал.1 т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение за периода от 29.03.2022 г. до 29.09.2022 г. в размер на 16 189.56 (шестнадесет хиляди сто осемдесет и девет лева и петдесет и шест стотинки), ведно със законната лихва. Претендира и съдебни разноски.

В съдебни заседания ищецът се явява лично и с пълномощник адвокат

Р.Маноев от АК-Враца и поддържат исковата молба с искане да бъде призната за незаконна заповедта, с която е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание на ищеца „уволнение” и като последица от това, тя да бъде възстановена на предишната работа при работодателя и да ѝ бъде присъдено обезщетение за времето през което е останала без работа, ведно със законната лихва.

Ищеца поддържа, че е работила в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД на длъжност Медицинска сестра в Служба трудова медицина, Управление „Администрация и контрол” по безсрочен трудов договор. Със Заповед № НК-12/28.03.2022 г. на изпълнителния директор ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и трудовото ѝ правоотношение е прекратено поради допуснати нарушения на трудовата дисциплина. Излага съображения, че при издаването на дисциплинарната заповед работодателят е нарушил нормите на КТ, ЗЗБУТ, Наредба №3/2008г. за условията и реда за осъществяване на дейност от службите по трудова медицина и Наредба №5/1981г. за предпътни медицински прегледи на водачи на автобуси, пътнически таксиметрови автомобили, тролейбуси, трамваи и др. МПС средства за превоз на хора. Счита, че посочените основания за прекратяване на трудовия договор по чл.187, ал.1 т.1 пр.1 и пр.3, т.3 пр.1 и т.10 от КТ вр.чл.84 т.3, вр.чл.83 ал.1, пр.1 и пр.3, ал.3 и ал.15 от ПВТР са „мними” нарушенията на трудовата дисциплина и оспорва да е осъществила виновно деянията. Поддържа, че е заемала длъжност медицинска сестра в СТМ, която е регистрирана по ЗЗБУТ и при спазване на Наредба №3/2008г., с произтичащи от това компетентност и права, като счита, че службата по трудова медицина не притежава правоспособност по чл. 4 от Наредба №5/1981г., тъй като не е „Кабинет за предпътни медицински превози на водачи на МПС в здравно заведение на МНЗ, МТ,МНО,МВР и ГУСВ”. Твърди, че в СТМ и в Автобаза-1 на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД не съществуват кабинети за предпътни медицински прегледи от вида сочен в чл.5 на Наредба №5/1981г., нито са оборудвани по реда на Приложение №1 към чл.8 от наредбата, за да е възможно да се извършват достоверни предпътни медицински прегледи от компетентни лица. Поддържа, че по отношение на нея е налице обективна невъзможност да изпълни незаконосъобразни разпореждания на работодателя да извършва предпътни медицински прегледи, предвид на задълженията и компетенциите и по длъжностна характеристика като медицинска сестра. По отношение

закъснението от 13 минути на 10.03.2022г., когато се е явила в ковид-кабинета в 13.13 ч. посочва, че не се дължи на неуплътнено работно време, а е резултата от факта, че късно е била уведомена от старшата сестра в 12.55 ч. и е било необходимо време, за да си облече предпазно облекло и средства и да се придвижи до кабинета. Счита, че закъснението от 13 минути не може да обоснове нарушение не уплътняване на работното време, нито да е основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”. Оспорва твърдението, че не се е явила на работа на 14.03.2022г., тъй като е била на територията на „АЕЦ Козлодуй” и счита, че не е извършила нарушение на трудовата дисциплина. Твърди, че работодателя недобросъвестно като е злоупотребил с правата си я е уволнил, като целял единствено на каквото и да е основание и в нарушение на правните норми да прекрати трудовото ѝ правоотношение. Сочи и, че наложеното наказание е несъразмерно тежко предвид факта, че няма наложени предходни наказания за нарушения на трудовата дисциплина.

Допълнително в съдебни заседания поддържа, че прегледите в ковид-кабинет в „АЕЦ Козлодуй” не биха могли да се извършват по реда, по който са извършвани от работодателя, защото са в противоречие със закона и предписанията на здравните органи. Позовава се на писмо – отговор от Държавен здравен инспектор (на л.538) от 09.06.2022 г., че работодателя може да вземе решение за провеждане на антигенни тестове на работниците и служителите, но те следва да се провеждат в медико-диагностична лаборатория. Поддържа и, че няма допълнително споразумение с работодателя за изменение на трудовия договор касаещ задълженията, работното място и останалите задачи, поради което счита, че възлаганите предпътни прегледи и манипулации в ковид-кабинет, освен на нормативните актове противоречат и на трудовото правоотношение, което работодателя едностранно не би могъл да изменя. Поддържа, че не е извършила нарушение като се е явила в Автобаза -1 без работно облекло и не е нарушила задължения от длъжностната характеристика, тъй като в длъжностната характеристика - т.4.2.2.36 работодателя изрично е забранил да напуска работното си място със специализираното облекло.

Ответника „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, гр.Козлодуй в срока по чл.131, ал.1 ГПК, е представил писмен отговор, с който оспорва предявените искове по основание, а иска за обезщетение за оставането без работа и по размер.

Поддържа, че процедурата по налагане на дисциплинарно наказание е проведена законосъобразно, събрани са достатъчно доказателства за извършеното от служителя нарушение, поради което моли за отхвърляне на предявените по реда на чл. 344, ал.1, т.1, т. 2, и т.3, във вр. с чл.225, ал.1 от КТ искове, като неоснователни и недоказани.

В съдебни заседания ответника се представлява от юрисконсулт В.Борисова, която поддържа писмения отговор и искането исковете да бъдат отхвърлени изцяло.

В писмения отговор ответникът не оспорва, че ищеца е работила по безсрочен трудов договор на длъжност медицинска сестра в дружеството от 10.05.2002 г., съгласно трудов договор № 81/15.05.2002 г. и последно ДС № 279/25.03.2021 г., като заеманата преди уволнението длъжност е „Медицинска сестра” в Служба по трудова медицина - МАЕ, Управление „Администрация и контрол” на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД. Не оспорва, че ищеца е наказана с най-тежкото дисциплинарно наказание по КТ „уволнение” с процесната дисциплинарна заповед. Излага съображения, че ищеца е извършила нарушенията на трудовата дисциплина, за които е наказана, като при издаване на заповедна са спазени разпоредбите на КТ – изискани са обяснения на ищеца съгласно чл.193 КТ и дисциплинарната заповед е мотивирана съгласно чл.195 КТ.

Поддържа, че ищеца е нарушила трудовите си задължения на 10, 11 и 14 март 2022 г., като не е изпълнила възложената ѝ работа да извърши предпътните прегледи на шофьорите от Автобаза-1, с което е нарушила чл.83, т.3, пр.1 от ПВТР и е извършила нарушение по чл. 187, ал. 1. т.3 КТ. Поддържа, че ищеца е извършила нарушение на трудовата дисциплина на 10.03.2022 г., като след обяд е отсъствала за обедна почивка 13 минути повече от регламентирания един час, с което не е спазила разпоредбата на чл.67, т.2 от ПВТР да спазва установеното работно време и е извършила нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.83, т.1. пр. последно от ПВТР и на чл. 187, ал. 1, т. 1 КТ изразяващо се в неуплътняване на работното време. Поддържа, че е извършила нарушение на трудовата дисциплина на 14.03.2022г., като не се е явила в ковид-кабинета на ЕП-2 след извършване на предпътните прегледи състоящо се в неявяване на работа и е извършила нарушение на чл.83, т.1, пр.1 от ПВТР и чл. 187, ал. 1, т. 1. пр. 1 КТ.

Поддържа, че ищеца е извършила и други нарушения на трудовата дисциплина, представляващи неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в Правилника за вътрешния трудов ред или определени при възникването на трудовото правоотношение, а именно - в длъжностната характеристика, както следва: с действията двукратно е застрашила здравето на останалите служители в дружеството, което представлява нарушение на трудовата дисциплина съгласно чл.67. т.13 от ПВТР, като два пъти на 11.03.2022г. - в Автобаза-1, когато не е уведомила Медицински аварийен екип (МАЕ) за служители с високо кръвно налягане, за да бъдат предприети ефективни здравни мерки, и в административната сграда на ЕП-2, когато е причинила смесване на потоци от здрави и потенциално заразени служители, с което е нарушила чл.83, т. 15 ПВТР и е извършила нарушение по смисъла на чл.187, ал.1, т.10 КТ - „нарушение на други трудови задължения, определени в ПВТР” и на 14.03.2022 г. се е явила в Автобаза-1 без работно облекло в нарушение на задължението си по чл.67. т.23 от ПВТР да се явява в облекло, съобразено с работното място така, както е определено в т.4.2.2.36 от длъжностната й характеристика, с което е нарушила чл.83, т. 15 ПВТР и чл.187, ал.1, т.10 КТ.

Излага съображения досежно тежестта на нарушенията – счита трите случая на неизпълнение на възложената работа (предпътни прегледи на шофьори) за тежки, тъй като с действията си ищеца е забавила и затруднила работата на шофьорите от отдел „Автотранспорт” и е създала предпоставки за забавяне и затруднение при изпълнението на служебните задачи и на други служители, командировани извън площадката на АЕЦ с конкретни служебни задачи. Закъснението с 13 минути счита за тежко нарушение, тъй като касае забавяне на извършването на тестове за Covid-19, което е предпоставка за забавяне на сменния персонал от следобедната смяна в 15 часа и налага спешни, непредвидени промени в сменния график. Счита двата случая на застрашаване на здравето също за тежки нарушения, тъй като опазването на живота и здравето на служителите е от първостепенна важност за дружеството и счита поведението на ищеца и за „морално силно укоримо”.

Съдът, след като взе предвид представените по делото писмени и гласни доказателства и приетата съдебномедицинска експертиза – по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Ищецът Н. Г. СТ. е работила при ответника по безсрочен трудов договор съгласно трудов договор № 81/15.05.2002 г., като съгласно последното ДС № 279/25.03.2021 г. е заемала длъжност „Медицинска сестра“, в Служба трудова медицина – Медицински аварийен екип, Управление "Администрация и контрол".

С процесната дисциплинарна Заповед № НК-12/28.03.2022 г. на изпълнителния директор, на ищеца Н.С. е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание за нарушения на трудовата дисциплина „уволнение“ и трудовото й правоотношение е прекратено. Дисциплинарната заповед е връчена на ищеца Н.С. на 29.03.2022 г. В давностния срок по чл.358, ал.1 т.2 от КТ ищца е оспорила дисциплинарната заповед.

Видно от съдържанието на дисциплинарната заповед, ищеца Н.С. е наказана за общо осем нарушения на трудовата дисциплина описани в четири точки, както следва:

- *за това, че на 10, на 11 и на 14 март 2022 г. не е изпълнила възложената й работа да извърши предпътни прегледи на шофьори от Автобаза-1, с което е извършила три отделни нарушения на т.4.1 от длъжностната характеристика - да извършва в пълен обем работата, възложена й от лекарите, както и на т.4.2.2.2. от длъжностната характеристика - да осъществява тези прегледи, които са в компетентността й, а също и на задължението по чл. 67, т.1 от Правилника за вътрешния трудов ред в „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД - да изпълнява работата, за която се е договорила и трудовите си задължения точно, коректно, компетентно и добросъвестно, респ. чл. 126, т. 4 от КТ - да изпълнява работата си в изискуемото се количество и качество. Според работодателя тези три отделни нарушения на трудовата дисциплина са тежки по смисъла на чл.83, т.3 пр.1 от ПВТР, респ. чл.187, ал.1, т.3 от КТ;*

- *за това, че на 10.03.2022 г. след обяд не е уплътнила работното си време като вместо в 13:00 часа се е явила в ковид-кабинета на ЕП-2 в 13:13 часа, с което не е спазила разпоредбата на чл.67, т.2 от ПВТР - да спазва установеното работно време, респ. 126, т.3 от КТ да използва цялото работно време за изпълнение на възложената работа, което според работодателя представлява тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.83, т.1 от ПВТР, респ. на чл.187, ал.1, т.1 от КТ;*

- *за това, че на 14.03.2022 г. сутринта не се е явила в ковид-кабинета в*

административната сграда на ЕП-2, в нарушение на задължението по чл.67, ал.2 ПВТР да спазва установеното работно време, респ. 126, т.1 КТ да се явява на навреме на работа и да бъде на работното си място да края на работното време, което според работодателя е тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.83, т.1, пр.1 от ПВТР, респ. по чл.187, ал.1, т.1, предл.1 КТ;

- за това, че на 11.03.2022 г. е измерила високо кръвно налягане на всички шофьори в Автобаза-1, след което самоволно е напуснала обекта, без да уведоми медицинския аварийен екип за установени случаи на служители със здравни показатели извън норма, с което е застрашила здравето на тези служители, тъй като е възпрепятствала вземането на мерки за нормализирането на кръвното им налягане, с което е нарушила задължението си по чл.67, т.13 ПВТР да не застрашава здравето на останалите и е извършила тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.83, ал. 15 от ПВТР - неизпълнение на други трудови задължения, определени в ПВТР, съответно нарушение по чл.187, ал.1, т.10 от КТ;

- за това, че на същата дата 11.03.2022 г. е оставила заключена вратата на задния вход на сградата, осигуряваща достъп до ковид-кабинета отвън, поради което тестваните служители са минавали през фойето на сградата, т.е. допуснато е смесване на потоци на потенциално заразени и здрави служители, като по този начин е застрашила здравето на здравите служители, с което е на рушила задължението си по чл.67, т.13 ПВТР да не застрашава здравето на останалите и е извършила тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.83, ал. 15 от ПВТР - неизпълнение на други трудови задължения, определени в ПВТР, съответно нарушение по чл.187, ал.1, т.10 от КТ и

- за това, че на 14.03.2022 г. сутринта се е явила в Автобаза-1 без работно облекло, в нарушение на задължението ѝ по чл.67, т.23 от ПВТР да се явява на работа в облекло, съобразено с работното място така, както е определено в т.4.2.2.36 от длъжностната характеристика да работи задължително с работно облекло, ръкавици, маска и други средства за защита, съобразно риска от заразяване, което представлява леко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.83, т. 15 от ПВТР, съответно нарушение по чл.187, ал.1, т.10 КТ - нарушение на други трудови задължения,

определени в длъжностната характеристика.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че с Доклад Рег.№ АиК-255/10.03.2022г. на Ръководител управление „Администрация и контрол”, работодателя е бил уведомен, че на 10.03.2022 г. ръководителят на Службата по трудова медицина (СТМ) е възложил на медицинската сестра в СТМ Н.С., да извърши предпътни прегледи на шофьорите от Автобаза-1. Н.С. е пристигнала в Автобаза-1 без апарат за кръвно налягане и е подписала пътните листове на шофьорите, без реално да им измери кръвното налягане. На медицинската сестра С. на 10.03.2022 г., е възложено от 13:00 часа да участва в тестването за Covid-19 в кабинета в административната сграда на ЕП-2, като тя е пристигнала в ковид-кабинета в 13:13 часа със закъснение от 13 минути.

С Доклад Рег.№ АиК-263/14.03.2022 г. на Ръководител управление „Администрация и контрол”, работодателя е бил уведомен, че на 11.03.2022 г. на сутрешна оперативка на медицинската сестра С. е поставена задачата да извърши предпътни медицински прегледи на шофьорите от Автобаза-1. Тя е започнала измерването, при което на всички шофьори е измерила високо кръвно налягане и е дала заключение „негоден”, при което е възникнал вербален спор с работниците и медицинската сестра С. е прекратила измерването на кръвно налягане, въпреки че е имало неизследвани работници, и е напуснала Автобаза-1, без да уведоми ръководителя на СТМ и медицинския аварийен екип за възникналия проблем. На същата дата 11.03.2022 г., след като е преустановила извършването на предпътните прегледи, медицинската сестра С. се е явила в ковид-кабинета в административната сграда на ЕП-2, като вратата към задния вход в сградата е била заключена, което е затруднило ориентирането на тестваните лица и, по данни на служители от сградата, ги е принудило да преминават през фойето на сградата, при което са се смесили потоците на потенциално заразени и здрави служители.

С Доклад Рег.№ АиК-264/15.03.2022 г. на Ръководител управление „Администрация и контрол”, работодателя е бил уведомен, че на 14.03.2022 г. на сутрешна оперативка на медицинската сестра С. е поставена задача да извърши предпътните медицински прегледи на шофьорите от Автобаза-1. Явила се е без работно облекло, поискала е документ за самоличност на

първия шофьор, но поради факта, че той не е представил такъв документ веднага, тя е напуснала Автобаза-1 без да извърши прегледите. На същата оперативка ѝ е била поставена задача след като извърши предпътните прегледи да взема проби за Covid-19 в ковид-кабинета в административна сграда на ЕП-2, но тя не се е явила.

По делото са представени Заповед № АД-683/ 14.03.2022г., Заповед № АД-722/ 17.03.2022 г. и Заповед № АД-723/ 17.03.2022 г., видно от които, преди да наложи дисциплинарното наказание на основание чл.193, ал.1 КТ, работодателя е изискал от ищеца Н.С. писмени обяснения по конкретните нарушения и във връзка с образуваното дисциплинарно производство. И трите заповеди са връчени на ищеца и тя е предоставила на работодателя писмени обяснения по всяка, които са съобразени от работодателя преди да ѝ наложи наказанието, тъй като са обсъдени в дисциплинарната заповед.

В обясненията си относно нарушенията на 10, на 11 и на 14 март 2022 г., че не е изпълнила възложената работа да извърши предпътни прегледи на шофьорите от Автобаза-1, ищеца е изложила, че няма задължения съгласно длъжностната характеристика като медицинска сестра да извършва медицински прегледи по Наредба № 5, като такива могат да извършват само лекари и фелдшери и, че СТМ не е оправомощена по същата наредба да извършва тези прегледи. Относно нарушението на 10.03.2022 г. след обяд, че не е уплътнила работното си време като вместо в 13:00 часа се е явила в 13:13 часа, е обяснила че е била уведомена от старшата сестра че трябва да работи в ковид-кабинета в 12:55 часа и се е забавила, за да получи предпазни средства и да се придвижи. Относно нарушението, че на 11.03.2022г. не е уведомила медицински аварийен екип, за да се предприемат съответните медицински действия за подобряване на здравословните показатели на работниците в Автобаза – 1 (с измерено високо кръвно налягане) е изложила, че всеки служител е запознат, че в структурата на СТМ има медицински аварийен екип и при необходимост би могъл да го посети. Относно нарушение на 11.03.2022 г., че е държала заключена вратата на задния вход на сградата, където е ковид-кабинета, е обяснила, че е отключила вратата на задния вход на сградата и не е имало смесване на потоците работници и служители. Потвърдила е, че на 14.03.2022 г. сутринта не се е явила в ковид-кабинета в административната сграда на ЕП-2, защото е имала задача да извърши прегледи на шофьорите в Автобаза – 1 и не е могла да изпълни едновременно

двете задачи. Относно нарушението на 14.03.2022 г., че се е явила в Автобаза-1 без работно облекло, е отговорила че е спазила забраната да не излиза извън СТМ с работно си облекло.

Видно от писмените обяснение на ищеца от 17.03.2022г. на л.96-101 дадени на работодателя, в тях тя е съобщила за обстоятелства, че е подала жалба в полицията срещу ръководителя на СТМ за оказан психически тормоз на работното място, че е подала сигнал до зам.изпълнителния директор на АЕЦ за нарушения в службата по трудова медицина, и че има спор с ръководителя на СТМ относно ежедневното ползване на защитно облекло във връзка с изпълнение на работните ѝ задължения в условията на пандемия. Тези обстоятелства е съобщила за обосноваване на изразеното в обяснението мнение за вероятния повод за доклада срещу нея.

От приетата по делото длъжностна характеристика за длъжността на ищеца медицинска сестра в СТМ с ид. № ДОД.ОК.ДХ. 1599/01 (л.77 и сл.), с която ищеца е била запозната удостоверено с подпис, се установява, че общата характеристика на работата - т.4.1 е да осигурява комплексни сестрински грижи за пациента с необходимото търпение и да извършва в пълен обем работата, възложена ѝ от лекарите, старшата медицинска сестра или фелдшерите. Съгласно т.4..2.2.2.36 - спазва трудовата и технологична дисциплина в СТМ, като спазва забраната за излизане извън СТМ със специалното работно облекло. Съгласно т.4.2.2.43 – изпълнява задълженията си произтичащи от длъжностната характеристика (ако не противоречат на ЗЗБУТ, ЗЗ и нормите на МЗ), КТ, ПУД на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД и разпорежданията на висшестоящия персонал, получени по реда описан в ПВТР.

Дейностите на медицинска сестра са уредени в Наредба № 1 от 08.02.2011г. за професионалните дейности, които медицинските сестри, акушерките, асоциираните медицински специалисти, зъботехниците и здравните асистенти могат да извършват по назначение или самостоятелно, издадена от министъра на здравеопазването, като чл. 3 урежда професионалните дейности, които медицинската сестра може да извършва самостоятелно, а чл.4 урежда професионалните дейности, които медицинската сестра извършва по лекарско назначение.

От приетия по делото Правилник за дейността на СТМ в „АЕЦ

Козлодуй” ЕАД (л.174 и сл.) се установява, че основната функция на службата, която е част от структурата на ответното дружество уредена в чл.5.1.1 е обслужване на персонала и ръководството на дружеството в обем на нормативните изисквания за СТМ с отчитане изискванията за работа в среда с йонизиращи лъчения и в чл.5.1.2.1 - осигуряване и поддържане на актуално удостоверение за извършване дейността на СТМ съгласно ЗЗБУТ и Наредба № 3 от 23.01.2008г.

Статута и дейността на СТМ са уредени в чл. 25, 25а, 25б, 25в, 25г и 25д от Закона за здравословни и безопасни условия на труд и Наредба №3 от 25.01.2008г. за условията и реда за осъществяване дейността на службите по трудова медицина на министъра на здравеопазването и министъра на труда и социалната политика. Службата по трудова медицина е основен елемент в системата за управление на здравето и безопасността при работа и изпълнява предимно превантивни функции, реализирани чрез оказвана консултантско - съветническа помощ на работодателя, комитетите и групите по условия на труд по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Службата по трудова медицина не изпълнява разпоредителни и контролни функции.

От приетия по делото Правилник за организация и дейност на отдел „Автотранспорт” в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД (л.157 и сл.) се установява, че в ответното дружество е създадено подразделение Автотранспорт с основна дейност превоз на пътници, превоз със служебни автомобили и превоз на товари.

От приетата Програма по безопасност и здраве за управление на риска в отдел „Автотранспорт” се установява, че в т.3.1.4.1 е уредено ежедневно преди излизане на път, да се извършва предпътен медицински преглед на водача, съгласно Наредба № 5 и Наредба № 33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари. Водачите които извършват обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България подлежат на предпътен медицински преглед, като чл. 88 от Наредба № 33 от 3 ноември 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България изисква всяко юридическо или физическо лице, извършващо обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България да организира предпътния медицински преглед на водачите, включващ общото им здравословно състояние. В наредбата не са посочени изисквания

относно обхвата и реда на предпътния медицински преглед и начина на документиране. Приложение намира неотменената [Наредба №5/1981г.](#) за предпътните медицински прегледи на водачите на автобуси, пътнически таксиметрови автомобили, тролейбуси, трамвай и други моторни превозни средства за превоз на хора, издадена от министъра на транспорта и министъра на вътрешните работи, която определя изискванията за предпътните медицински прегледи на водачите на автобуси, пътнически таксиметрови автомобили, тролейбуси, трамваи и други моторни превозни средства за превоз на хора. Съгласно наредбата предпътните медицински прегледи се провеждат в специализираните кабинети, снабдени с необходимата апаратура и съоръжения (приложение № 1), чрез събиране и преценка на данни от обективен и субективен характер. Данните от прегледа се записват в съответните графи на Журнала за предпътни медицински прегледи (приложение № 2). Здравословната годност на водача да управлява превозно средство се установява въз основа на съпоставянето на субективните и обективните данни – чл.9 от наредбата. Когато данните показват, че здравословното състояние на водача на моторното превозно средство отговаря на изискванията на чл. 9 от наредбата, в Журнал за предпътни медицински прегледи се вписва "годен", а когато не отговаря на изискванията - "негоден" за предстоящото управление на моторно превозно средство.

От приложения по делото Аварийен план на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД за действие при пандемия (л.273 и сл.) се установява, че той е приет на основание чл.35 от ЗЗБ (Закон за защита при бедствия) по повод пандемията от Covid-19 с цел – т.1.1 да създаде организация за предприемане на превантивни мерки и аварийно реагиране на площадката на „АЕЦ Козлодуй” за осигуряване опазване здравето на персонала на централата, безопасната експлоатация на ядрените съоръжения, осигуряване на необходимите количества суровини и материали за гарантиране работата на енергоблокове 5 и 6. Основните задачи на плана са уредени в т.1.4, една от които (втората) е организация на дейностите по опазване здравословното състояние на работещите в АЕЦ. В т.2.2 са записани и мерки за предпазване на персонала от инфекциозно заразяване, а в т.2.2.2 са записани мерките в период на пандемия. В Аварийния план на АЕЦ не е възложено на СТМ при АЕЦ да извършва на работниците и служителите PCR или антигенен тест за Covid-19 и не е предвидено да се създадат кабинети за провеждане на такива тестове,

нито реда и условията за провеждането им. В т.2.4 от Аварийния план е предвиден състав и отговорности при активирането на плана за действие при пандемия, като в т.2.4.1. е уреден Оперативен кризисен щаб (ОКЩ) и е посочен неговия състав с ръководител изпълнителния директор и членове служители на конкретни длъжности. Посочени са отговорностите на ОКЩ, които са свързани с обезпечаване работата на енергоблокове 5 и 6 на АЕЦ в условията на пандемия.

По делото е представена Заповед АД-697-13.03.2020 г. (л.204) на изпълнителния директор на АЕЦ, с която в дружеството по повод пандемията от Covid-19 и съгласно аварийния план е сформиран Кризисен щаб. Видно от приложения на л.211 протокол на кризисния щаб с № 30 от 10.08.2021г. по т.1 е взето решение, кои работници и служители и при какви условия да бъдат допускани до работа само след представяне на негативен резултат от PCR или антигенен тест за Covid-19, като е предвидено такъв тест да може да бъде направен в СТМ, в специално обособен кабинет на приземния етаж на административната сграда на ЕП-2 с работно време всеки работен ден от 07.00 часа до 14.30 часа.

С решения от протокол на кризисния щаб с № 34 от 28.10.2021г. (л.207-209), считано от 01.11.2021г. са посочени кои работници и служители и при какви условия да бъдат допускани до работа само след представяне на негативен резултат от PCR или антигенен тест за Covid-19, като е предвидено такъв тест да може да бъде направен в СТМ, в специално обособен кабинет на приземния етаж на административна сграда на ЕП-2 или в кабинета на Спортно-оздравителния комплекс в гр.Козлодуй.

По делото на л.201 и сл. е представена Заповед № АД-1304/15.05.2020г. на изпълнителния директор на АЕЦ, с която във връзка с обявената от МС от 14.05.2020г. извънредна епидемична обстановка и издадени заповеди на Министъра на здравеопазването № 01-262 от 14.05.2020г. са уредени мерки за превенция на риска от разпространяване на Covid-19 и защита здравето на работещите в АЕЦ. В същата заповед не е предвидена мярка по извършване на тестове на работещите, не е предвидено създаването на ковид-кабинети за извършване на такива тестове, нито е възложено на СТМ да извършва такива тестове. В т.1.2. е въведена мярка за недопускане до работните помещения на лица с прояви на остри респираторни болести (повишена температура,

кашлица, хрема и др.). Представена е и Заповед № АД-2869 от 24.09.2020 г., с която в т.4 е предвидено служителите, които ползват отпуск по болест за заболяване на горни и долни дихателни пътища, да представят в СТМ отрицателен резултат от PCR-тест, извършен за собствена сметка.

По делото е приет Правилник за вътрешния трудов ред в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД (л.120 и сл.), който урежда правата и задълженията на страните по трудови правоотношения и организацията на работа в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД. В правилника е регламентирано задължение на работниците и служителите да спазват точно работното време и установения режим на труд и почивки в него. В чл. 14 е регламентирана продължителността на работния ден на промишлената площадка (където е СТМ) с начало 8.00 часа и край 16.00 часа с обедна почивка от 1 час. В чл.24 е регламентирано, че конкретното време за ползване на почивката, се определя със заповед на изпълнителния директор и не се включва в работното време.

От Заповед № АД-780 от 20.03.2020г. на Изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД се установява, че с нея е разпоредено, считано от 23.03.2020г. ищеца (заедно с други служители от СТМ) да работи с работно време от 07.00 часа до 15.00 часа и с един час обедна почивка от 12.00 часа до 13.00 часа.

По делото се установява от приложената писмена справка за преминаване през АПС (л.267) за 10.03.2022 г. за ищеца С., че е регистрирала вход през АПС на ЕП 2/6 сутринта в 6.50 ч., т.е. тогава е дошла на работа, след което е регистрирала изход в 7.59 ч., когато е отишла в Автобаза – 1 и се е върнала от там като е регистрира вход в СТМ в 8.03ч. След това е излязла обедна почивка в 12.00 ч. и в 12:33 ч. е регистрирала вход, т.е. това е моментът, в който е преминала главния портал, за да се яви в СТМ от обедна почивка, след което е регистрирала изход през главния портал АПС ЕП2/) в 13:09:52 ч., т.е. тогава е напуснала СТМ към ковид-кабинета.

Видно от писмена справка за преминаване през АПС (л.267-268) за 14.03.2022 г. за ищеца С. е, че е регистрирала вход в 6.54 ч., т.е. тогава е дошла на работа, в 8.11 ч. е регистрирала изход, след което има регистриран изход от АТ-1 в 8:21 ч., т.е. тогава е напуснала Автобаза -1 и има регистриран вход през главния портал на ЕП-2 (ЕП2/6) в 8:26:34 ч., след което има следващ изход през АПС ЕП2/3 в 15:02:59 ч., т.е. през работния ден на

14.03.2022г. не е напускала работното място в СТМ и не е отишла в ковид-кабинета на ЕП-2. Ищеца не оспорва това обстоятелство.

По делото от страна на ответника работодател за установяване извършените от ищеца нарушения на трудова дисциплина са изслушани свидетелите, всички служители на ответното дружество Евгени Василев Боегов, Пламен Иванчев Иванов, Нанси Стефчова Симеонова, Петя Симеонова Стояновска и Росен Кирилов Белчев.

Свидетеля Евгени Василев Боегов сочи, че е служител на „АЕЦ Козлодуй” и работи на длъжност началник Отдел „Автотранспорт”. Свидетелства, че „АЕЦ Козлодуй” има лиценз за товарен и пътнически транспорт и структурата Автотранспорт е разделен на две - товарните камиони са на площадка ЕП-2, а леките коли и автобусите за превоз на хора са на площадка ЕП-1, където е и Автобаза-1. Предпътните медицински прегледи на шофьорите са задължителни и се извършват от Служба трудова медицина при „АЕЦ Козлодуй”. Тези прегледи се извършват всяка сутрин преди автомобилите да потеглят. Извършват се от различни лица от СТМ, които всяка сутрин идват в автобазата и в кабинета на механика извършват прегледите, и подписват пътния лист. Кабинетите на механиците не са оборудвани специално, а служителите от СТМ, когато идват като носят само апарат за измерване на кръвно налягане. Свидетеля е присъствал на извършването на такива прегледи и те включват разпит на шофьорите дали се чувстват добре и дали имат някакъв проблем и измерване на кръвното налягане. Ако някой има проблем или има високо кръвно налягане се изпраща в СТМ. Свидетеля на процесните дати 10, 11 и 14 март 2022 г. не е присъствал в Автобаза-1, когато се сочи, че ищеца Н.С. не е извършила предпътни медицински прегледи.

Тъй като свидетеля подробно описва работата в отдел Автотранспорт и начина на извършване на предпътните медицински прегледи на водачите, но не е бил очевидец и не свидетелства конкретно за датите 10, 11 и 14 март 2022г. и поведението на ищеца, съдът не обсъжда показанията му, като ги намира за неотносими към конкретния спор и към конкретно изложените в заповедта нарушения.

Свидетеля Пламен Иванчев Иванов свидетелства, че е служител на „АЕЦ Козлодуй” на длъжност механик в Автобаза -1 и на датите 09,10,11 и 14

март 2022 г. е бил на работа. Свидетелства, че предпътни медицински прегледи се извършват всеки ден сутринта преди тръгване на автомобилите на път. Извършват се в стаята на механиците. Той присъства. Прегледа включва визуално състояние и мерене на кръвно налягане. Годност или не на водача за пътуване се вписва в пътния лист и медицинското лице се подписва. Не е виждал журнал за тези прегледи, но изказва предположение, че вероятно се води такъв в СТМ. Присъствал е в дните, когато ищеца Н.С. е идвала като служител на СТМ да извършва предпътни прегледи. Първия път, на 9.03.2022г. е дошла с колежка и само е записвала. Другите дни, на 10,11 и 14 март 2022г. е идвала сама. Прегледите не се получили. Единия ден не измерила кръвното на никого, а само подписала пътните листа. Другия от дните измерила високо кръвно на 5-6 човека и записала в пътния лист, че не са годни за работа. Спряла прегледите и си тръгнала, като казала свидетеля да поиска от началника на СТМ да изпрати друго медицинско лице. Следващия от дните на прегледа изисквала от всеки шофьор да се легитимира с АПС и след възникнал конфликт отказала да извърши прегледите и напуснала автобазата.

Съдът кредитира показанията на свидетеля относно начина на извършване на предпътни медицински прегледи и в частност за факта, че такива не са извършени от ищеца на процесните дати 10, 11 и 14 март 2022г., доколкото са логични и последователни, в резултат на непосредствени и лични възприятия.

Свидетеля Нанси Стефчова Симеонова свидетелства, че е служител на „АЕЦ Козлодуй“ на длъжност медицинска сестра в СТМ, колежка на ищеца. Била е на работа на 9, 10, 11, 14 март 2022 г.. На работа е била и ищеца Н.С., но не са работили заедно нито на предпътните медицински прегледи, нито в ковид-кабинета и не е очевидец на нарушенията, за които се твърди че ищеца е извършила. Свидетеля подробно описва начина на извършване на предпътните медицински прегледи на шофьорите от служители на СТМ, както и реда и начина за вземане на тестове за Covid-19 от служители на СТМ в създадения от работодателя кабинет на приземния етаж в административната сграда на ЕП-2, както и реда за възлагането на задачите и разпределянето на работата в СТМ. Съдът не обсъжда показанията на свидетеля Симеонова, като ги намира за неотносими към конкретния спор и конкретно изложените в заповедта нарушения.

Свидетеля Петя Симеонова Стояновска свидетелства, че е служител на „АЕЦ Козлодуй” на длъжност лекар към СТМ и познава Н.С. като медицинска сестра в службата. Не е била очевидец на извършване на предпътните медицински прегледи от ищеца С. на 10, 11 и 14 март 2022г. Подробно описва начина на извършване на предпътните медицински прегледи на шофьорите от служители на СТМ, както и реда и начина за вземане на тестове за Covid-19 от СТМ в създадения от работодателя кабинет на приземния етаж в административната сграда на ЕП-2, които съдят не обсъжда, като ги намира за неотносими към конкретния спор и конкретно изложените в заповедта нарушения.

Относно разпределяне на работата и възлагане на задачите между служителите на 10, 11 и 14 март 2022 г. свидетелства, че е била очевидец, когато ръководителя на СТМ е определил ищеца медицинска сестра С. сутринта на извърши предпътни медицински прегледи в Автобаза-1, а след това да работи в ковид-кабинета на ЕП-2. За датите 10, 11 и 14 март 2022г. свидетелства, че не и е станало известно по повод вземане на тестове за Covid-19 да е възникнал проблем в работата.

В тази част съда кредитира показанията на свидетеля Стояновска, като последователни и логични, в резултат на непосредствените ѝ лични възприятия и имащи отношение към обстоятелства от значение за спора.

Свидетеля Росен Кирилов Белчев свидетелства, че е служител на „АЕЦ Козлодуй” на длъжност Ръководител на Служба трудова медицина при АЕЦ. Познава ищеца, която е на негово подчинение като медицинска сестра. Свидетелства, че на 10, 11 и 14 март 2022г. на сутрешни оперативки на медицинска сестра Н.С. са възложени задачи сутринта да отиде в Автобаза-1, за да извърши предпътни медицински прегледи и след това, да отиде да работи в ковид-кабинета на ЕП-2. Няма писмени графици за разпределяне на работата. Бил е уведомен за дните 10, 11 и 14 март 2022 г., че има проблеми с меренето на кръвно на шофьорите от медицинската сестра Н.С.. Знае, че в единия ден С. е написала на пътните листове на част от шофьорите с червен химикал „негоден” след като им е измерила високо кръвно налягане. Това наложило той да измери повторно кръвното им налягане, когато установил, че всички шофьори с отчетено високо кръвно налягане от С. не са имали проблем, им дал заключение „годен”. Знае, че в друг ден е отказала да мери

кръвно, защото шофьор не ѝ е представен документ за самоличност.

По отношение ковид-кабинет, свидетелства че тези кабинети са разкрити с решение на оперативния щаб на „АЕЦ Козлодуй“ създаден със заповед на Изпълнителния директор и служат за филтър за работниците в централата. В тях се извършват тестове на работниците и служителите за Covid-19. Тези тестове важат изключително и само вътрешно за централата. Свидетелства, че е получил обаждане на 10.03.2022г., че Н.С. в 13.00 часа не е била тръгнала за ковид-кабинета, където е трябвало да работи. Установил е, че е пристигнала в кабинета с 13 минути закъснение - в 13.13 часа. Свидетелства, че ковид-кабинета е на отстояние около 100 метра от СТМ, което разстояние се изминава за около 2 минути и счита за неоправдано закъснението на С. от 13 минути. Свидетелства, че обичайно следва тя да облече защитното облекло в помещение в ковид-кабинета. Според него от закъснението с 13 минути възниква проблем, защото теста отнема 20 минути и закъснението от още 15 минути води до натрупване на хора. Ако има някой положителен, чакайки на опашка той заразява още хора. Според свидетеля, този ден медицинската сестра С. е трябвало да бъде сама в 13.00 часа в ковид-кабинета, защото по обяд има по-малко хора. Сутрин работят по двама служители в ковид-кабинета. Свидетелства и, че е получил лично обаждане от административната сграда в един от трите дни, че задната врата към ковид-кабинета, от която минават работниците и служителите, за да бъдат тествани не е била отключена и работниците минават през общия вход.

От показанията му се установява и, че по повод разговор с ищеца С. „какво и къде иска да работи“, тя е подала жалба в полицията, че я заплашвал. Свидетелства, че медицинска сестра С. не работи в аварийен медицински екип, а е редовна смяна, тъй като „имала проблем от медицинско и етично естество“. Свидетелства и, че е имал разговори с нея да не „хаби всеки ден защитно облекло, когато има ден без зараза“.

Известно му е, че в Аварийния план на АЕЦ не е разписана мярка създаване на ковид-кабинети. Свидетелства, че има получени официални указания от Националния щаб за действие при Covid за разкриването на такъв кабинет. Лично той е бил на обучение във ВМА, където „от Мутафчийски и доцент Попов му е било наредено да организира и

как да взимат тестове, като тогава не е имало антигенни тестове, а само PSR тестове.”.

Съда съобрази, че свидетеля Белчев като пряк ръководител на ищеца е съобщил за нарушенията ѝ на Ръководител управление „АиК”, който е изготвил трите доклада инициирали дисциплинарното производство, а както се потвърди от показанията му, с ищеца медицинска сестра С. имат спор по повод жалба от нея, относно работата ѝ и относно исканията ѝ всеки ден да ѝ бъде предоставено защитно облекло (*без да обсъжда въпроса, съда намира, че е житейски логично с факта на подаване на жалба от ищеца срещу св.Белчев, и по повод другите им спорове в работата, между двамата да са се установили не добри отношения.*). В този смисъл съобразени показанията на свидетеля, съобразно нормата на чл.172 от ГПК, съдът ги кредитира като логични и последователни само за фактите възприети непосредствено и лично от свидетеля, които се подкрепят от останалите доказателства по делото - за непроведените предпътни медицински прегледи от С. сутрините на 11 и 14 март 2022г.; за проведените повторни прегледи от него на 11.03.2022г. на една част от водачите, на които С. е отчела високо кръвно налягане; за факта, че на 10.03.2022г. медицинска сестра С. е излязла от СТМ за ковид-кабинета след 13.00 ч. - в 13.09ч. и за факта, че на 14.03.2022г. не се е явила в ковид-кабинета, за да извършва тестове. Тези показания на свидетеля Белчев се подкрепят както от показанията на св.Иванов, така и от писмените доказателства по делото – приложените писмени справки за преминаване през АПС от ищеца на трите дати, а освен това не се оспорват. Съдът кредитира показанията на свидетеля Белчев и досежно подадена от ищеца срещу него жалба след разговор между тях във връзка с мястото на работа, за спора помежду им относно ползването ежедневно от медицинска сестра С. на защитното облекло, както и за обстоятелството, че му е известно ищеца да има „проблем от медицинско и етично естество”, поради който работи само редовна смяна.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля Белчев за нарушението на трудовата дисциплина вменено на ищеца, че на 11.03.2022 г., след като се е явила в ковид-кабинета в административната сграда на ЕП-2 е оставила вратата към задния вход в сградата заключена, което е затруднило ориентирането на тестваните лица, тъй като свидетеля съобщава, че е получил телефонно обаждане за това, но не е възприел обстоятелството лично и

непосредствено, нито е извършил проверка. Освен това, свидетеля не дава конкретни сведения за лицата, от които е получил обаждане и по делото от страна на работодателя (в чиято тежест съда е вменил изрично) не са ангажирани доказателства за този факт.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля Белчев и в частта, с която изразява мнение за вероятни последици от поведението на ищеца по повод работата ѝ, за които по делото не са събрани доказателства да са настъпили – така за вероятни последици от закъснение за вземане на тестове на 10.03.2022г. Не кредитира показанията на свидетеля и относно личното му мнение за начина на използване на защитното облекло и мястото, на което всеки служител вземащ тестове да се преоблича (дали в службата по трудова медицина, или когато отиде непосредствено в ковид-кабинета), както и показанията представляващи субективната му преценка за вероятно време нужно на всеки служител да стигне от СТМ до ковид-кабинета в административната сграда на ЕП-2.

От приетото от съда и неоспорено от страните заключение на съдебномедицинската експертиза (СМЕ) се установява, че предпътните прегледи от служители на служба трудова медицина при „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД не се извършват в специализиран кабинет съгласно Наредба №5 за предпътни медицински прегледи, а се осъществяват в базата на автотранспорт по установена с години практика, като този преглед включва измерване на артериално налягане.

Според СМЕ, събирането на субективни данни по чл.8, ал.2 от Наредба №5 от 1981г. следва да се извършва от квалифициран медицински персонал с висше медицинско образование лекар, тъй като включва снемане на анамнеза, която да дава ориентировъчни данни за тяхната годност за управление на моторно превозно средство. Професионалната дейност на медицинските сестри включва така наречената „сестринска анамнеза“, при която се установяват потребностите на лицата от грижи и обслужване свързани със здравословното им състояние, а не поставянето на медицинска диагноза.

Събирането на обективни данни по чл.8, ал.3 от Наредба № 5 би следвало да се осъществява от лекар, тъй като включва оглед в това число и специфични неврологични проби за координация и равновесие, които касаят прякото здравословно състояние на лицата, водачи на МПС и поставяне на

клинична диагноза, както и тяхната годност за управление на МПС. Професионалната дейност, която медицинските сестри могат да извършат самостоятелно е регламентирано в Наредба №1 от 08.02.2011 г. и тя включва измерване на витални показатели, както е в конкретния случай.

Според експертизата, медицинска сестра не може да даде заключение по чл.9 от наредбата, тъй като тя предполага поставяне на диагноза, включително и клинично здрав, което е от компетенцията единствено и само на лекар. Задълженията на сестра служба трудова медицина, съгласно длъжностната и характеристика се препокриват със задълженията и предвидени в Наредба № 1 от 2011 г.

В СТМ при „АЕЦ Козлодуй“ се води амбулаторен дневник, в който се вписват имена, възраст, месторабота, диагноза и стойности от изследване на артериално налягане и пулс на лицата, както и други тестове в условията на епидемична обстановка. Вписването на лицата от автотранспорт се е осъществявало не директно, а от списъци предоставяни от служители на подразделението.

Съдът кредитира заключението на съдебномедицинската експертиза като обективно и обосновано, изготвено въз основа на доказателствата по делото и даващо на съда компетентни знания каквито той няма, по медицински въпроси.

От приетото удостоверение за БТВ на ищеца и фиш за работна заплата, издадени от работодателя, се установява, че последното БТВ на ищеца за пълен работен месец преди уволнението е в размер на 2698.26 лв.

По делото няма данни (видно от справките изискани от НОИ, за периода 6-месеца след уволнението) ищеца да е получавала обезщетения. От приложените към справката копия на болнични листа на ищеца (на л.465 – 470) се установява, че през месеците 06 и 07.2021г. ищеца е отсъствала по болест с диагноза пневмония на левия бял дроб, а през месец август 2021г. е отсъствала по болест с диагноза бронхиектатичната болест, която съгласно международна класификация на болестите (МКБ) е болест на дихателната система, хронична болест на долните дихателни пътища МКБ J47, т.е. е белодробна болест.

От представената в копие и сверена с оригинала от съда трудова книжка на ищеца, се установява, че след уволнението на 29.03.2022 г., ищеца не е

започнала работа по трудово правоотношение.

При така възприетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание чл. 357, ал.1 вр. чл.344, ал.1 т.1, т.2 и т.3 вр. чл.225, ал.1 от КТ.

Съгласно правилата за разпределяне на доказателствената тежест, в тежест на работодателя - ответник е в условията на пълно и главно доказване да докаже законността на наложеното дисциплинарно наказание на ищеца на соченото основание.

Налагането на дисциплинарно наказание става при спазване на определени процедурни правила, предвидени в КТ, на първо място сред които е изискването на императивната разпоредба на чл.195, ал.1 КТ дисциплинарното наказание да бъде наложено с мотивирана заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и текстът на закона, въз основа на който се налага. Мотивирането на заповедта е относимо и към останалите условия за налагане на наказание, тъй като без индивидуализиране на дисциплинарното нарушение не е възможно да се провери дали за същото са изискани обяснения по чл.193 КТ и дали са спазени преклузивните срокове за налагане на наказанието по чл.194 КТ. Посочените законови разпоредби са императивни и за прилагането им съдът следи служебно, поради което независимо, че в исковата молба да не са изтъкнати доводи за допуснати формални нарушения на посочените законови разпоредби, съдът извърши служебна проверка. Така според съда при налагането на дисциплинарното наказание са спазени формалните изисквания на чл.193 - чл.195 КТ, като са изискани обяснения от наказания служител преди налагането на дисциплинарното наказание с три цитирани по-горе заповеди, дадените такива са обсъдени от работодателя в дисциплинарната заповед, и е издадена мотивирана заповед за налагане на дисциплинарното наказание в законоустановения срок по чл.194 КТ.

Основният спорен въпрос е дали ищецът Н.С. е извършила дисциплинарни нарушения общо осем, посочени в заповедта за наказание в четири точки, и дали правилно при спазване нормата на чл.189, ал.1 КТ е наказана с най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.

Съгласно чл. 186 от КТ виновното неизпълнение на трудовите

задължения е нарушение на трудовата дисциплина, а в разпоредбата на чл. 187 от КТ нарушенията са изброени по примерни видове. Нарушението на трудовата дисциплина като вид правонарушение представлява несъответствие между дължимо и фактически осъществено поведение. Обект на дисциплинарното нарушение като основание за дисциплинарна отговорност са трудовите задължения на работника (служителя). Техният обем и характеристика произтича от съдържанието на конкретното индивидуално трудово правоотношение - работата, за която са се уговорили страните при спазване на установената трудова дисциплина съгласно чл. 124 КТ. Съда посочи по-горе, че тежестта на доказване по този иск се носи от работодателя, който следва да докаже фактическия състав, от който възниква правото му да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“.

По делото е безспорно и съда е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че ищецът Н.С. е работила при ответника по безсрочен трудов договор на длъжност „Медицинска сестра” в СТМ. Правата и задълженията на медицинската сестра С. са уредени в длъжностна характеристика, с която тя е запозната и са основно да осигурява комплексни сестрински грижи за пациента с необходимото търпение и да извършва в пълен обем работата, възложена ѝ от лекарите, старшата медицинска сестра или фелдшерите. В длъжностната характеристика е записано (т.4.2.2.43), че медицинската сестра изпълнява задълженията си произтичащи от длъжностната характеристика (ако не противоречат на ЗЗБУТ, ЗЗ и нормите на МЗ), КТ, ПУД на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД и разпорежданията на висшестоящия персонал, получени по реда описан в ПВТР.

С оглед спецификата на медицинските професии, дейностите на медицинска сестра са изрично императивно уредени в Наредба № 1 от 08.02.2011г. за професионалните дейности, които медицинските сестри, акушерките, асоциираните медицински специалисти, зъботехниците и здравните асистенти могат да извършват по назначение или самостоятелно, издадена от министъра на здравеопазването. Най-общо професионалните дейности на медицинската сестра обобщени от заключението на СМЕ (*в отговора на въпрос на 3-ти въпрос на л.533*) включват т.нар. „сестринска анамнеза“, при която се установяват потребностите на лицата от грижи и

обслужване свързани със здравословното им състояние, и не включват поставянето на медицинска диагноза. Съда приема съобразявайки заключението на СМЕ, че задълженията на медицинската сестра посочени в длъжностната характеристика на ищеца са напълно идентични с професионалните дейности на медицинската сестра уредени в Наредба № 1/2011г.

По делото е безспорно, че ищеца е наказана за общо осем нарушения на трудовата дисциплина описани в четири точки, които условно могат да бъдат разделени на две групи – нарушения по повод вменени задължения на медицинска сестра С. на 10, 11 и 14.03.2022 г. да извършва предпътни медицински прегледи на водачи от отдел Автотранспорт, Автобаза-1, съгласно Наредба №5/1981г. и нарушения по повод вменени ѝ задължения на 10, 11 и 14 март 2022 г. да взема тестове за Covid-19 на работници и служители в обособен при работодателя кабинет.

Първата група нарушения по повод задължения да извършва предпътни медицински прегледи, включва нарушенията описани в т.1, представляващи неизпълнение на възложената работа на 10, 11 и 14 март 2022 г. да извърши предпътни медицински прегледи и две от нарушенията описани в т.4 – на 11.03.2022 г. след като е измерила високо кръвно налягане на водачи, не е уведомила медицинския аварийен екип за установени случаи на служители със здравни показатели извън норма, с което е застрашила здравето им и е нарушила задължението по чл.67, т.13 ПВТР и на 14.03.2022г. се е явила да извърши предпътните прегледи без работно облекло, с което е нарушила задълженията си по длъжностна характеристика.

Съда споделя доводите на ищеца, че не е извършила твърдените трудови нарушения по повод неизвършване на възложените предпътни медицински прегледи на водачи по реда на Наредба № 5, тъй като няма компетенции за това. По делото безспорно се доказва от СМЕ, че от една страна медицинска сестра С. няма компетенции да събира субективни данни по чл.8, ал.2 от Наредба №5 като сменя анамнеза, която да дава ориентировъчни данни за годност на водача за управление на моторно превозно средство, тъй като нейната професионална дейност включва така наречената „сестринска анамнеза“, при която се установяват потребностите на лицата от грижи и обслужване свързани със здравословното им състояние, а не поставянето на

медицинска диагноза. Няма също така и компетенции да събира и обективни данни по чл.8, ал.3 от Наредба № 5, което включва оглед, в това число и специфични неврологични проби за координация и равновесие, които касаят прякото здравословно състояние на лицата, водачи на МПС и поставяне на клинична диагноза, което е от компетенциите на лекар, а професионалната дейност, която медицинските сестри могат да извършат самостоятелно е регламентирано в Наредба №1 от 08.02.2011 г. и включва само измерване на витални показатели. В случая измерването на кръвно налягане е в компетенциите на медицинска сестра, но съвсем не е достатъчно, за да се приеме че представлява предпътен медицински преглед на водач на МПС, съгласно изискванията на Наредба № 5. Особено съществено в случая е, че медицинската сестра няма компетенции да дава заключение по чл.9 от наредбата, което представлява поставяне на диагноза, включително и клинично здрав, което е от компетенцията единствено и само на лекар. Предвид на това на 10, 11 и 14 март 2022 г. като не е извършила възложените ѝ предпътни медицински прегледи на водачи, съгласно Наредба № 5 ищеца не е извършила нарушение на трудовата дисциплина, представляващо неизпълнение на поставената задача.

По същите правни съображения ищеца не е извършила и другите две нарушения описани в т.4, които са във връзка с предпътни медицински прегледи, за които съда изложи правни аргументи, че няма компетенции - на 11.03.2022 г. след като е измерила високо кръвно налягане на водачи, не е уведомила медицинския аварийен екип за установени случаи на служители със здравни показатели извън норма и на 14.03.2022г. се е явила да извърши предпътните прегледи без работно облекло, с което е нарушила задълженията си по длъжностна характеристика.

Съда намира, че от доказателствата по делото – показанията на св.Белчев се установява, че ищеца не е извършила трудово нарушение на 11.03.2022 г., като след като е измерила високо кръвно налягане на водачи, не е уведомила медицинския аварийен екип за установени случаи на служители със здравни показатели извън норма, с което е застрашила здравето на водачите и на още едно основание – тъй като св.Белчев в показанията си сочи, че всички тези водачи са се явили в СТМ, където той лично е измерил кръвното им и е установил, че е нормално. Следователно и водачите са се явили в СТМ, където е АМЕ и повторно е измерено кръвното им и не е

установено да е високо, т.е. за тях не е имало риск за здравето им.

Втората група нарушения са по повод възложена работа на ищеца да извършва тестове за Covid-19 на работници и служители в създаден ковид-кабинет и включва нарушенията описани в т.2, в т.3 и едно от нарушенията описани в т.4 в дисциплинарната заповед.

Според работодателя ищеца е извършила нарушение описано в т.2, представляващо неуплътняване на работното време на 10.03.2022г., като вместо в 13:00 часа се е явила в ковид-кабинета в 13:13 часа. Доколкото ищеца оспорва да е извършила нарушението в тежест на работодателя е да докаже обратното.

В правната теория се приема, че нарушенията, визирани в чл. 187 т. 1 КТ, визират накърнения на правния режим на работното време, като се свеждат до пълно или частично неизпълнение на основното задължение на работника или служителя да се поставя на разположение на работодателя през определеното работно време за изпълнение на съответната работа. Неявяването на работа е пълно неизпълнение на това задължение, а закъснението, преждевременното напускане или неуплътняването на работното време са специфични форми на частично неизпълнение – неявяване на работа през определени части от работния ден („Коментар на Кодекса на труда” - 7-мо издание, автори В. Мръчков, Кр. Средкова, Ат. Василев).

По делото безспорно се установи, че на 10.03.2022г. ищеца е имала възложена задача в 13.00 ч. да взема тестове в ковид-кабинет находящ се в административната сграда на ЕП-2. Установи се, че ищеца има регламентирана от работодателя обедна почивка от 12.00 ч. до 13.00 ч., а ковид-кабинета се намира на близко разстояние до СТМ, където е мястото на работа на ищеца. Освен това, за изпълнение на възложената работа по вземане на тестове, ищеца следва да е с предоставено от работодателя защитно облекло. Очевидно е, че е обективно невъзможно ищеца да се яви в ковид-кабинета за вземане на тестове в 13.00 ч., тъй като тогава започва работното време, а за изпълняване на възложената работа е нужно да облече защитното облекло и да се придвижи. Житейски логично е обличането на защитно облекло да отнеме няколко минути и е личен избор на ищеца дали да го облече в СТМ или когато стигне в ковид-кабинета, поради което съдът

намира, че тези 9 минути (времето на излизане на ищеца от СТМ) не представляват нарушение на трудовата дисциплина – неуплътняване на работното време, тъй ищеца е била на работното си място в 13.00 ч., а работодателя не доказва през времето от няколко минути тя да се е забавила без причина свързана с изпълнение на възложената работа – да облече защитното облекло и да се придвижи. По отношение организацията по вземане на тестове в ковид-кабинета, то работодателя следва винаги да съобрази утвърденото работно време и да зачете правото на работника на почивки, като съобрази и спецификата на работа и отчете нужното време за подготовка за изпълнение на възложената задача.

Не на последно място забавянето за изпълнение на задача от едва няколко минути не може да обуслови налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание уволнение, защото не е такъв разума на закона – арг. чл. 190 от КТ.

Съда намира, че работодателя не доказва ищеца да е извършила нарушението и описано в т.4 – на 11.03.2022г., когато се е явила на работа в ковид-кабинета в административната сграда на ЕП-2, да е оставила вратата към задния вход в сградата заключена, което е затруднило ориентирането на тестваните лица и, по данни на служители от сградата, ги е принудило да преминават през фойето на сградата, при което са се смесили потоците на потенциално заразени и здрави служители, доколкото ищеца оспорва да е извършила нарушението. По делото е представен доклад за това нарушение изготвен по твърдение на ръководителя на ищеца св.Белчев. Пред съда последния сочи, че не е възприел лично и непосредствено ищеца да е извършила нарушението, а е получил обаждане по телефона, без да изяснява от кого и при какви обстоятелства, за да бъде проверено от съда. По делото не са ангажирани други доказателства основаващи се на преки и непосредствени възприятия за нарушението, за да може съда да ги обсъди и да приеме за доказани тези факти. По – горе съда пространно изложи доводи защо не кредитира показанията на св.Белчев за това трудово нарушение на ищеца.

Съда отчита и, че за да обоснове тежест на това вменено на ищеца трудово нарушение работодателя е посочил, че по данни на служители от сградата, заключената врата на задния вход на административната сграда ги е

принудило да преминават през фойето на сградата, при което са се смесили потоците на потенциално заразени и здрави служители. Работодателя следва да отчита и своето поведение във връзка със създадената организация, кабинета за вземане на тестове да бъде в административната сграда на ЕП-2, където се помещава част от администрацията на АЕЦ.

По отношение нарушението на ищеца на 14.03.2022 г. сутринта да не се яви в ковид-кабинета в административната сграда на ЕП-2, в нарушение на задължението по чл.67, ал.2 ПВТР да спазва установеното работно време, респ. 126, т.1 КТ да се явява на навреме на работа и да бъде на работното си място да края на работното време, което според работодателя е тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.83, т.1, пр.1 от ПВТР, респ. по чл.187, ал.1, т.1, предл.1 КТ и представлява неявяване на работа (според работодателя) съда намира следното:

От доказателствата по делото безспорно се установи и ищеца не оспорва, че на 14.03.2022г. след като ѝ е била поставена задача след предпътните прегледи да работи в ковид-кабинета като взема тестове, не се е явила в кабинета, а е останала в рамките на работното си време на работното място в СТМ. Съда не приема обясненията на ищеца, че тъй като са ѝ били възложени двете задачи, тя е приела да извърши предпътните прегледи и затова не е отишла в ковид-кабинета, тъй като обяснението ѝ се опровергава от показанията на св.Стойановска била очевидец, когато задачите са поставени на ищеца да бъдат извършени последователно. Така са били възложени задачите на ищеца и предните дни.

Съда намира, че това поведение на ищеца не осъществява състава на трудово нарушение неявяване на работа по чл.187, ал.1 т.1 от КТ както е приел работодателя, тъй като по делото няма спор, че целия ден на 14.03.2022 г. в рамките на работното време ищеца е била на работно си място. Според съда това нарушение на трудовата дисциплина представа неизпълнение на поставена задача по чл.187, ал.1 т.3 от КТ. Тази допусната от работодателя грешна правна квалификация не се отразява на законността на уволнението, тъй като съгласно трайната практика на ВКС, обективизирана в решение № 99 по гр.д. № 389 за 2009 г. на IV ГО и др., решенията по гр.д.№210/2009г. и по гр.д.№1629/2009г. на ВКС, IV ГО, решение № 746 по гр.д. № 119 за 2010 г. на III ГО, и др., при преценка законността на дисциплинарното уволнение съдът

извежда вида на дисциплинарното нарушение от неговите обективни признаци, посочени в мотивите на заповедта за уволнение и преценява дали събраните по делото доказателства установяват фактическия състав на визираното в мотивите нарушение, като без значение е посочената в заповедта законова квалификация на дисциплинарното нарушение. При противоречие между тази квалификация като цифрово изразение и посочените в мотивите на заповедта обстоятелства, меродавно е нарушението, което може да се изведе въз основа на тези обстоятелства.

В този смисъл съда извърши преценка съобразявайки възраженията на ищеца, дали събраните по делото доказателства установяват фактическия състав на визираното в мотивите в т.3 нарушение неизпълнение на възложената работа.

Възраженията на ищеца са, че работодателят незаконно е разкрил ковид-кабинет в нарушение на закона и на вътрешни актове – Аварийния план; че работодателят няма право да извършва тестове за Covid-19 в какъвто смисъл е писмо на Държавен здравен инспектор от 09.06.2022 г., че работодателят може да вземе решение за провеждане на антигенни тестове на работниците и служителите, но те следва да се провеждат в медико-диагностична лаборатория; че работодателят незаконно едностранно е изменил трудовото правоотношение на ищеца като е променил мястото ѝ на работа и трудовите ѝ задължения като ѝ е поставил задача да извършва тестове за Covid-19 в ковид-кабинет извън СТМ.

Съдът намира, че работодателят не е допуснал нарушение на трудовото законодателство и не е изменил едностранно мястото и характера на работата на ищеца възлагайки ѝ задача да взема тестове за Covid-19 в ковид-кабинет извън СТМ.

Съгласно пар.1, т.4 ДР на КТ, “работно място” е помещение, цех, стая, нахождение на машина, съоръжение или друго подобно териториално определено място в предприятието, където работникът или служителят по указание на работодателя полага труда си в изпълнение на задълженията по трудовото правоотношение. Обичайно, работното място е в рамките на мястото на работа, а то, съгласно чл. 66, ал. 3 КТ е по седалището на предприятието. Характерен белег, за да се дефинира дадена пространствено определена територия като "работно място", е наличието на трудово

правоотношение, чието съдържание включва изпълнението на трудовите задължения от страна на работника или служителя в рамките на определена териториално обособена единица. В случаите, когато от характера на трудовите функции следва или е изрично уговореното в договора, мястото на работа, а и работното място, може да не е строго фиксирано.

Видно от трудовия договор на ищеца – последното ДС от 25.03.2021 г. (л.45) уговореното място на работа е в СТМ на АЕЦ, Медицински аварийен екип като медицинска сестра. Характера на длъжността, видно от трудовите задължения в длъжностната характеристика и съгласно приетата по делото СМЕ, включва „сестринска анамнеза“, при която се установяват потребностите на лицата (в конкретния случай работещите в АЕЦ) от грижи и обслужване свързани със здравословното им състояние – така в т.4.2.2.13 е уговорено да оказва самостоятелно, в рамките на компетентността си първа медицинска помощ в случай на внезапно заболяване, злополука или авария, възникнали на територията на АЕЦ. Следователно характерно за длъжността медицинска сестра е да извършва определени медицински дейности, за които има компетенции на територията на цялото предприятие АЕЦ, поради което и възлагането на задача да работи в ковид-кабинет извън СТМ, но на територията на АЕЦ не засяга уговореното с работодателя място на работа и не съставлява изменение на трудовия договор.

Съгласно чл. 118, ал. 2 КТ не се смята изменение на трудовото правоотношение, когато работникът или служителят е преместен на друго работно място, когато самото то не е определено изрично в договора, без да се променят определеното място на работа, длъжността и размерът на основната заплата на работника или служителя.

Съда споделя възражението на ищеца, че при създаването на т.нар. ковид-кабинети и възлагането на извършване на бързи антигенни тестове са допуснати нарушения на законодателството от работодателя имащи отношение към законността на дисциплинарното наказание на ищеца, предвид на следното:

С Решение № 325 от 14.05.2020г. на МС, на основание чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 7 и 8 от Закона за здравето е обявена извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на

COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите за определен срок. В следствие с множество решения на МС срока на извънредна епидемична обстановка е удължаван, като към датата на дисциплинарни нарушения на ищеца – м.март 2022г. в страната е била обявена извънредна епидемична обстановка (действаща до 01.04.2022г.).

В чл.63, ал.1 от ЗЗ е посочено, че при непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1, с цел защита и опазване живота и здравето на гражданите, се обявява извънредна епидемична обстановка. В ал.4 е записано, че при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област.

Със Заповед № РД -01-262 от 14.05.2020 г. на министъра на здравеопазването са въведени противоепидемични мерки и е разпоредено всички работодатели и органи по назначаване, в зависимост от спецификата и възможностите на съответната трудова дейност, да организират дистанционна форма на работа за служителите си (надомна работа/работа от разстояние), а когато е невъзможно прилагане на дистанционна форма на работа, задължително да организират провеждането на следните противоепидемични мерки в работните помещения: дезинфекция, съгласно алгоритъм, посочен в Приложение № 1; недопускане до работните помещения на лица с прояви на остри респираторни болести (повишена температура, кашлица, хрема и други); инструктаж на персонала за правилна хигиена на ръцете, съгласно посоченото в Приложение № 2 и осигуряване на сапун и вода и дезинфектант; създаване на организация, която да осигури физическа дистанция между лицата най-малко от 1,5 м; осигуряване на лични предпазни средства на персонала в зависимост от спецификата на работа и оценката на риска на работното място (защитна маска за лице, шлем, ръкавици и др.).

Съгласно чл. 275, ал. 1 от КТ работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. С разпоредбата на чл. 282 от КТ се въвежда задължението работодателят да осигурява условия за санитарно-битово и медицинско

обслужване на работниците и служителите съобразно санитарните норми и изисквания.

Законът за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ) регламентира правата и задълженията на работодателите и работещите за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Мерките, които може да прилага работодателят в съответствие с чл. 4, ал. 1 от ЗЗБУТ са изчерпателно изредени: превенция на професионалните рискове; предоставяне на информация и обучение; осигуряване на необходимата организация и средства.

В чл.287 от КТ са предвидени предварителни (преди постъпване на работа) и периодични медицински прегледи (най-общо един път годишно) на работниците и служителите, които са уредени в приетата в тази връзка Наредба № 3 за задължителните предварителни и периодични прегледи на работниците. В наредбата е предвидено периодичните медицински прегледи на работниците да може да се извършват в предприятията, които имат медицинско обслужване по месторабота. За тях законодателят е преценил, че провеждането им е в интерес както на служителите (да се следи периодично за здравното им състояние), така и на работодателя (да се осигури превенция срещу болести, злополуки и т.н.), и затова ги е уредил изрично, като техният обхват се определя не от работодателя, а от компетентни медицински специалисти от службите по трудова медицина съобразно спецификата на заеманите длъжности и условията на труд. Затова възможността работодателят едностранно да въведе каквото и да е задължително изследване за служителите си, непредвидено в закона, излиза извън обичайните работодателски компетенции и може да доведе до нарушаване на телесната неприкосновеност и правото на личен живот на служителите.

Съгласно Изявлението на Европейския комитет по защита на данните относно обработването на лични данни в контекста на пандемията от COVID-19 (прието на 19 март 2020 г.), „възможността работодателите да извършват медицински прегледи (в широк смисъл и изследвания) на служителите си като цяло зависи от уредбата в националните законодателства в областта на трудовата заетост или здравето и безопасността.“

Така обобщено нито действащото трудово законодателство, нито

издадените от МЗ заповеди по повод пандемията, предвиждат задължения, нито изрична възможност за работодателите да извършват или организират задължителни изследвания на служителите за COVID-19, но задължават работодателите да въведат такива мерки за допускане до работните места, които в максимална степен да ограничат риска от разпространение на заболяването.

Бързи антигенни тестове са въведени от министъра на здравеопазването по повод задължителна регистрация, съобщаване и отчет на COVID-19 със Заповед № РД-01-724 от 22.12.2020 г., издадена на основание чл. 29 от Наредба № 21 от 2005 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести. В т.6 от заповедта е предвидено провеждането на бързи антигенни тестове да се извършва от самостоятелни медико-диагностични лаборатории, медицински центрове, диагностично-консултативни центрове, лечебни заведения за болнична помощ, центрове за спешна медицинска помощ, комплексни онкологични центрове и РЗИ, съгласно Критерии за прилагане на бързи антигенни тестове за SARS-CoV-2, посочени в Приложение № 2.

Критериите за прилагане на бързи антигенни тестове, посочени в Приложение № 2 към заповедта включват задължително да се използват бързи антигенни тестове с наличие на CE маркировка за съответствие и следните характеристики на теста: чувствителност $\geq 80\%$ и специфичност $\geq 97\%$. При възможност следва да се използват бързи антигенни тестове с чувствителност $\geq 90\%$. Посочено е, че бърз антигенен тест се провежда в рамките на 5 дни от началото на клинични симптоми, отговарящи на критериите за COVID-19 или в рамките на 7 дни от последния контакт с потвърден случай на COVID-19. При лица с наличие на клинични симптоми, отговарящи на критериите за COVID-19 и отрицателен резултат от бърз антигенен тест, следва да се проведе изследване по метода PCR, а при невъзможност да се извърши нов бърз антигенен тест след 2-4 дни. *Предвидено е бързи антигенни тестове да може да се използват:* 1. при взривове, потвърдени по метода PCR за изследване на контактни лица, проявили симптоми за COVID-19 с цел ранно откриване на нови случаи; 2. в затворени колективи, като затвори, места за настаняване на бежанци и други, за изследване на контактни лица, проявили симптоми за COVID-19, когато има вече потвърден с PCR случай на COVID-19; 3. в лечебни заведения при

първоначален преглед/триаж за прием на пациенти или за изследване на персонал със симптоми за COVID-19 в лечебни и в социални заведения; 4. за паралелно изследване на проби от сентинелния надзор на грип и остри респираторни заболявания; 5. за изследване на контактни лица в места, където се очаква положителността на пробите за COVID-19 да е $\geq 10\%$. Когато времето на контакта с потвърден случай е известно, изследване с бърз антигенен тест трябва да се проведе при първа възможност. Ако повече от 7 дни са изминали от контакта с потвърдения случай и при отрицателен резултат от бърз антигенен тест е препоръчително да се извърши изследване по метода PCR; 6. за изследване на близки контактни, като при отрицателен резултат следва да се извърши изследване по метода PCR; 7. за скрининг и последователно изследване (на всеки два до три дни) на потребители и персонал в социални и здравни заведения; затворени колективи (напр. затвори, центрове за настаняване на бежанци) и трудови колективи в области с повсеместно разпространение на заболяването.

Затова съда анализирайки цитираната нормативна уредба по тълкувателен път счита, че бързи антигенни тестове като медицинско изследване се включват в медицинските прегледи, на които подлежат работниците и служителите по повод трудовите правоотношения и отрицателни резултати от бързи антигенни тестове могат да бъдат изисквани от работодателите (по тяхна преценка) като вид мярка за ограничаване риска от разпространение на заболяването на работното място и недопускане до работните места на заразени работници и служители в изпълнение задълженията на работодателите по КТ, ЗЗБУТ и въведените задължения в условията на пандемия от министъра на здравеопазването със заповедите издадени съобразно компетенциите му по чл.63, ал.4 от ЗЗ. При въвеждането на изискването за представяне от работещите на резултат от проведен антигенен тест работодателя не притежава неограничена работодателска власт, а решението му е ограничено (в повече от изискванията на чл.287 от КТ за предварителни и периодични медицински прегледи) от Критерии за прилагане на бързи антигенни тестове за SARS-CoV-2, посочени в Приложение № 2 към Заповед № РД-01-724 от 22.12.2020 г. на МЗ.

По въпроса на ищеца относно невъзможността на работодателя да извършва бързи антигенни тестове съобразно писмо на ДЗИ, съда намира, че

от една страна въпроса не е от компетентността на Държавния здравен инспектор, а на министъра на здравеопазването с оглед дадените му законови правомощия в условията на пандемия с чл.63, ал.4 от ЗЗ, поради което не кредитира писмото. Освен това, въпроса на ищеца до ДЗИ не е зададен коректно, защото по делото безспорно се установи, че не работодателя извършва тестовете, а службата по трудова медицина. Затова съда извежда изводи по въпроса отново по тълкувателен път.

Бързи антигенни тестове са въведени от министъра на здравеопазването със Заповед № РД-01-724 от 22.12.2020г., като в т.6 е предвидено провеждането на бързи антигенни тестове да се извършва от самостоятелни медико-диагностични лаборатории, медицински центрове, диагностично-консултативни центрове, лечебни заведения за болнична помощ, центрове за спешна медицинска помощ, комплексни онкологични центрове и РЗИ. Не е предвидено такива тестове да могат да се извършват от служби по трудова медицина. Освен това, с цитираната заповед на МЗ, бързите антигенни тестове са добавени като лабораторен критерий в дефиницията за случай на COVID-19, което създава допълнителна възможност за лабораторна диагностика на заболяването в страната. Работещите с положителен антигенен тест е предвидено да се отчитат като потвърдени случаи на COVID-19 в Единния информационен портал и подлежат на 14-дневна изолация, а техните близки контактни лица - на 10-дневна карантина, с произтичащите от това права на разрешен отпуск по болест за отсъствието от работа и обезщетения по КСО. Така в хипотезата, на извършен бърз антигенен тест и установи положителен резултат от СТМ, този резултат няма да бъде отчетен в Единния информационен портал и за работника и служителя няма да настъпят законовите последици от това – правото на разрешен отпуск по болест и следващото му се обезщетения по КСО.

Затова съда счита, че СТМ, която има консултативни функции, включително на оценка на риска за здравето на работещите в условията на пандемия, не може да извършва бързи антигенни тестове на работници и служителите в предприятието. Работодателя може по своя преценка да изисква като мярка от работници и служителите да представят отрицателен резултат от извършен бърз антигенен тест само от предвидените от МЗ лечебни заведения - медико-диагностични лаборатории, медицински центрове, диагностично-консултативни центрове, лечебни заведения за болнична

помощ, центрове за спешна медицинска помощ, комплексни онкологични центрове и РЗИ и само при съблюдаване посочените от МЗ Критерии за прилагане на бързи антигенни тестове за SARS-CoV-2, посочени в Приложение № 2 към заповедта.

В частност за конкретния казус по повод извършването на бързи антигенни тестове от СТМ на АЕЦ на работещите, съда намира че е взето в нарушение на закона – нарочната заповед на МЗ и от некомпетентен орган. От една страна, защото е въведена като мярка не от работодателя, на когото единствено е вменено от МЗ да въвежда мерки по повод пандемията, а от орган създаден от работодателя по реда на ЗЗБ – щаб, състоящ се от определени служители. Няма предвидена възможност в КТ работодателя да делегира част от свой работодателски правомощия по повод пандемията на други органи. Освен това по делото е видно, че работодателя със свои заповеди е въвел противоепидемични мерки в защита здравето на работещите, но мярката по тестването не е сред тях. В никоя законова норма и заповедите на МЗ по повод пандемията и обявената извънредна епидемична обстановка не е предвидено като работодателски орган създаването на Щаб. Такъв орган се предвижда в специалния закон за защита при бедствия, който според съда не намира приложение в отношенията между работодател и работещи по повод здравословни и безопасни условия на труд и защита здравето на работниците при пандемия. Допълнително, такъв орган (щаб) има само консултативни функции, но не може да взема решения от изключителната компетентност на работодателя в отношенията му с работещите. От друга страна, решението за извършване на бързи антигенни тестове е в нарушение на издадената от министъра на здравеопазването заповед, относно здравните заведения, в които може да се извършват и при липса на съобразяване на въведените с нея Критерии за прилагане на бързи антигенни тестове за SARS-CoV-2, посочени в Приложение № 2.

Затова съда приема, че ищеца не е извършила и нарушението по т.3 от дисциплинарната работа, като не е изпълнила на 14.03.2022г. възложената задача да извършва антигенни тестове в ковид-кабинет.

С оглед довода за нарушение нормата на чл.189, ал.1 от КТ съда дължи произнасяне и в този смисъл. Преценката по чл. 189, ал.1 от КТ е задължителна за наказващия орган и нейното извършване е изискване за

законност на наложеното дисциплинарно наказание. Дали същата е правилно извършена следва да се установи от съответствието между извършеното нарушение и наложеното наказание. При спор относно законността на наложеното наказание съдът следва да извърши съдебен контрол по въпроса за съответствието между наложеното дисциплинарно наказание и извършеното нарушение като вземе предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника или служителя, като при констатирано несъответствие на наложеното дисциплинарно наказание с нарушението, дисциплинарното наказание следва да се отмени – в този смисъл е съдебната практика обективизирана в решение № 227 от 29.06.2012 г. по гр.д. № 1417/2011 г. на ВКС, III г.о., решение № 167 от 14.05.2013 г. по гр.д. № 1102/2012 г. на ВКС, IV г.о., решение № 29 от 10.03.2015 г. по гр.д. № 3149/2014 г. на ВКС, III г.о., решение № 162 от 18.05.2010 г. по гр.д. № 299/2009 г. на ВКС, IV г.о.

Така дори да приемем, че ищеца е извършила нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, ал.1 т.3 от КТ на 14.03.2022г. като не е изпълнила възложената задача поставена от прекия ѝ ръководител да извършва тестове в ковид-кабинет, според съда за това нарушение ищеца неправилно е наказана с най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”.

Съгласно чл. 190, ал. 2 КТ и чл. 189, ал. 1 КТ при преценка съответствието на наложеното и оспорено пред съда наказание с извършеното от ищеца нарушение, съдът следва да изследва, наред със значимостта на неизпълненото задължение, обективните и субективни характеристики на деянието, обстоятелствата при които е извършено и поведението на работника, както и неговото дисциплинарно минало.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че възложената от работодателя задача е свързана с трудовата функция на ищеца по длъжностна характеристика, но не е нейна основна, тъй като е медицинска сестра в СТМ, а задачата да взема тестове в ковид-кабинет е специфична по повод пандемията и обявената извънредна епидемична обстановка. Видно от доказателствата по делото ищеца няма наложени други дисциплинарни наказания за нарушения на трудовата дисциплина. Установи се по повод обстоятелствата, при който е извършено нарушението, че видно от болнични листа на ищеца, през месеците 06 и 07.2021г. ищеца е отсъствала по болест с

диагноза пневмония на левия бял дроб, а през месец август 2021г. е отсъствала по болест с диагноза бронхиектатичната болест, която съгласно международна класификация на болестите (МКБ) е хронична болест на долните дихателни пътища МКБ J47 и белодробна болест. От показанията на св.Белчев безспорно се установи и, че с ищеца са имали спор относно нейно искане като медицинска сестра ежедневно да ѝ бъде предоставено защитното облекло, а също и, че както посочва свидетеля, ищеца има „проблем от медицинско и етично естество”, поради който работи само редовна смяна, а не в аварийен медицински екип.

На съда е обществено известно и се установява от препоръки за въвеждане на дистанционна работа и гъвкаво работно време с оглед запазване на здравето на служителите обявени в Единен информационен портал на интернет адрес: <https://coronavirus.bg/bg/70e>, че е указано на работодателите да се погрижат за уязвимите групи заети лица да бъдат задължително обхванати от мерките за превенция срещу разпространението на COVID-19, като следва да имат предвид, че по-застрашени от по-тежко прекарване на болестта са работещи с белодробни заболявания (посочени са и други групи), каквото ищеца се установи, че има. Това заболяване на ищеца е известно на работодателя и на прекия ръководител, на когото е предоставила болничния лист. Очевидно поведението на ищеца да има спор с прекия ръководител за защитно облекло и работата в ковид-кабинета сочи на опасения у нея за здравето ѝ от възложената работа да взема тестове, с което е изложена на пряка опасност от заразяване. Опасенията ѝ са основателни предвид белодробното ѝ заболяване, обявено от здравните органи за повишен риск от по-тежко протичане на заболяването при заразяване с вируса на Covid-19. Затова съда намира, че отчитайки тези обстоятелства, неизпълнение на задачата да взема тестове в ковид-кабинет не се явява тежко трудово нарушение и наложеното ѝ най-тежко дисциплинарно наказание уволнение се явява несъразмерно тежко и поради това незаконно.

Предвид изложеното съдът следва да уважи иска по чл.344, ал.1 т.1 от КТ и признае уволнението на ищеца със Заповед № НК-12/28.03.2022 г. на изпълнителния директор за незаконно и го отмени. Като последица от това съда следва да уважи и иска по чл.344, ал.1 т.2 от КТ като възстанови ищеца на предишната работа, която е заемала на длъжност Медицинска сестра в Служба трудова медицина, в Управление „Администрация и контрол" в

"АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй.

Основател и доказан е и иска по чл.344, ал.1 т.3, вр. чл.225, ал.1 от КТ и ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца обезщетение, за времето през което е останала без работа поради незаконното уволнение за не повече от шест месеца, тъй като по делото безспорно се установи, че след уволнението ищеца не е започнала работа при друг работодател по трудово правоотношение.

При определяне размер на обезщетението съда съобрази БТВ на ищеца за пълен отработен месец неоспорен по делото в размер на 2698.26лв. и периода за който се дължи, от уволнението (датата на връчване на дисциплинарната заповед) на 29.03.2022. до обявяване делото за решаване на 04.07.2022г., общо за 3 месеца и 3 дни изчислено е в размер на общо 8499.52 лв. В останалата част съда следва да отхвърли иска за обезщетение до претендирания размер от 16 189.56 лв. за периода до 29.09.2022г., като преждевременно предявен. Обезщетението на ищеца се дължи със законната лихва от датата на подаване на исковата молба на 05.04.2022г.

С оглед изхода на спора съда дължи произнасяне по направените и претендирани разноски в процеса.

Съгласно чл.78, ал.1 ГПК ищеца има право на направените разноски, които са за платено адвокатско възнаграждение в доказан размер от 1500 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие приложен на л.542 в делото.

Ответника е заявил в писмената защита възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, което съда не приема съобразявайки минималния размер на адвокатското възнаграждение за този вид дела - трудов спор с три обективно съединени иска определен съгласно чл.7, ал.1 т.1 (размера на МРЗ от 710лв.) и ал.2 т.3 (580 лв. + 5 % за горницата над 5000 лв.) от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответника дължи на съда държавна такса от 4% върху размера на присъденото обезщетение и по компенсация платното от бюджета на съдебната власт възнаграждение на вещото лице от 770лв.

Водим от изложените правни съображения, съдът

РЕШИ:

НА ОСНОВАНИЕ чл.344, ал.1 т.1 от КТ признава за незаконна и отменя като незаконосъобразна Заповед № НК-12/28.03.2022 г. на изпълнителния директор на дружеството, с която на Н. Г. СТ. с ЕГН ***** с адрес в гр.Мизия, ул."Петко Банков"№1, общ.Мизия, обл.Враца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и трудовото правоотношение е прекратено.

НА ОСНОВАНИЕ чл.344, ал.1 т.2 от КТ възстановява Н. Г. СТ. с ЕГН ***** на предишната работа на длъжност Медицинска сестра в Служба трудова медицина - МАЕ, в Управление „Администрация и контрол" в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй.

НА ОСНОВАНИЕ чл.344, ал.1 т.3 от КТ осъжда "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй, ЕИК 106513772 да заплати на Н. Г. СТ. с ЕГН ***** обезщетение за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение от 29.03.2022г. до 04.07.2022г. в размер на 8499.52лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба на 05.04.2022г. до окончателното изплащане, като отхвърля иска за обезщетение за периода до 29.09.2022г. и до претендирания размер от 16189.56лв., като неоснователен и преждевременно предявен.

НА ОСНОВАНИЕ чл.78, ал.1 от ГПК осъжда "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй, ЕИК 106513772 да заплати на Н. Г. СТ. с ЕГН ***** направените по делото разноси в размер на 1500лв. платено адвокатско възнаграждение.

НА ОСНОВАНИЕ чл.78, ал.6 от ГПК осъжда "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй, ЕИК 106513772 да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС-Козлодуй държавна такса 340лв. и по компенсация платното от бюджета на съдебната власт възнаграждение на вещото лице от 770лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Окръжен съд – Враца в двуседмичен срок от съобщението, че е изготвено с приложен препис от решението.

Съдия при Районен съд – Козлодуй: _____